

ΕΣΤΙΑΡΧΗΣ	χάριν μεγίστην, ὁ Κλεάνθη, σοι ἄγω τούτου τοῦ καλλίστου ἔνεκεν.	ESTIARCHEΣ	khárin megísten, ô Kleánthe soi ágó toýtoy toý kallístoy xeníoy héneken.
ΥΠΑΤΙΑ	καὶ δ' ἐγὼ ὅμοιογῶν σοι, ὁ βέλτιστε, τὸ το ῦ Κλεάνθους καλλίστου ἀσμα ἐπαινῶ. ἀλλ', ὁ φιλόσοφοι, ἐπακουσάσας τὰ τῆς Σαπφούς ἔπη ἐρώτημά τι ἐν νῷ μου ἐλίττομαι ὃ σμι κρὸν τι φιλοσοφικὸν ἀν ἔχοιεν.	YPATIA	kaì d' egò homologôn soi, ô bélteste, tò toý Kleánthous kallístoy ásma epainô. all', ô philósophoi, epakoysásas tà tês Sapphoýs épê erótêmá ti en nô moy helíttomai hò smikròn ti philosophikòn án ékhoien. tí d' erótēma, ô Ypatía, eipé hemîn.
ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ I	τί δ' ἐρώτημα, ὁ Υπατία, εἰπὲ ἡμῖν.	PHILOSOPHOS I	epanálabe oŷn, ô Kleánthe, tà prôta toý méloys soy épê.
ΥΠΑΤΙΑ	ἐπανάλαβε οὖν, ὡ Κλεάνθη τὰ πρώτα τοῦ μέλους σου ἔπη. ἐστι δὲ τάδε:	YPATIA	estí dè téade: <i>phaínetaí moi kēnos ísos théoisin émmen' óner</i>
ΚΛΕΑΝΘΗΣ	φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θέοισιν ἔμμεν' ὀνηρ μάλιστα γὰρ ταῦτα. τί γὰρ ἐν νῷ ἔχεις;	KLEANTHES	málista gár taŷta. tí gár en nô écheis?
ΥΠΑΤΙΑ	τόδε· πότερον ὁ ἔρως ἴσους θεοῖς τοῦς ἄνδρο υς ποιεῖν δύναται.	YPATIA	tóde: pótēron ho éros ísoys theoís toýs ándras poieîn dýnatai.
ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ II	πάλιν δέ, ὡ Υπατία, ἀκριβέστατα μοι νοῦν γιγνώσκειν δοκεῖς.	PHILOSOPHOS II	pálin dé, ô Ypatía, akribéstata moi noûn gignóskein dokeîs.
ΥΠΑΤΙΑ	πῶς γάρ;	YPATIA	pôs gár?

Gastgeber	Ich danke dir sehr für dieses wunderschöne Gastgeschenk!
Hypatia	Auch ich schließe mich dir an, mein Bester, und lobe das herrliche Lied. Aber, o Philosophen, nachdem ich die Worte Sapphos gehört habe, denke ich über eine Frage nach, die ein wenig philosophisch sein könnte.
Philosoph I	Sag mir, o Hypatia, welche Frage.
Hypatia	Wiederhole, o ..., die ersten Worte deines Liedes.
Kleanthes	Diese lauten: Mir scheint jener Mann den Göttern gleich zu sein.
Hypatia	Genau diese.
Philosoph II	Was hast du im Sinn?
Hypatia	Dies: Ob die Liebe die Menschen den Göttern gleich machen kann.
Philosoph I	Und wieder, Hypatia, scheinst du meine Gedanken zu lesen.
Hypatia	Wie das?